Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (ES) Nr. 158/2013 — Galiojimas — Tam tikrų Kinijos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių importui nustatytas antidempingo muitas — Teismo sprendimo, kuriuo ankstesnis reglamentas pripažintas negaliojančiu, vykdymas — Pradinio tyrimo dėl normaliosios vertės nustatymo atnaujinimas — Antidempingo muito nustatymas iš naujo remiantis tais pačiais duomenimis — Tiriamasis laikotarpis, į kurį reikia atsižvelgti“

Sujungtose bylose C-283/14 ir C-284/14

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finansų teismas, Vokietija) ir *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija) atitinkamai 2014 m. birželio 4 d. ir 2014 m. balandžio 1 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2014 m. birželio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

**CM Eurologistik GmbH**

prieš

**Hauptzollamt Duisburg** (C-283/14)

ir

**Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)**

prieš

**Hauptzollamt Hamburg-Stadt** (C-284/14)

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis trečiosios kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), M. Safjan, A. Prechal ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. gegužės 20 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *CM Eurologistik GmbH* ir *Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)*, atstovaujamų advokato K. Landry,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos S. Boelaert, padedamos solisitorių B. O'Connor ir S. Crosby ir advokato S. Gubel,

— Europos Komisijos, atstovaujamos T. Maxian Rusche ir R. Sauer,

susipažinęs su 2015 m. rugsėjo 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

## Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 158/2013, kuriuo tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importui iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, p. 29), galiojimu.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant ginčus atitinkamai tarp *CM Eurologistik GmbH* (toliau – *CM Eurologistik*) ir *Hauptzollamt Duisburg* (Duisburgo (Vokietija) pagrindinė muitinė) ir tarp *Grünwald Logistik Service GmbH (GLS* ) (toliau – GLS) ir *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* (Hamburgo miesto (Vokietija) pagrindinė muitinė) dėl šių muitinių surinkto antidempingo muito už minėtų bendrovių importuotus Kinijos kilmės konservuotus mandarinus.

### Teisinis pagrindas

3 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51; toliau – Pagrindinis reglamentas), kuris įsigaliojo 2010 m. sausio 11 d., panaikino ir pakeitė 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeistą 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, p. 17; toliau – Reglamentas Nr. 384/96). Pagrindiniame reglamente kodifikuojamos ir, vartojant analogiškas formuluotes kaip Reglamente Nr. 384/96, pakartojamos pastarojo reglamento nuostatos.

4 Pagrindinio reglamento 1 straipsnyje „Principai“ nurodyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

<...>“

5 Pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnį „Dempingo nustatymas“:

„A. Normalioji vertė

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje. <...>

7.

a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių <...>, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. <...> <...>“

6 Pagrindinio reglamento 5 straipsnio „Tyrimo inicijavimas“ 9 dalyje numatyta:

„Jeigu pasikonsultavus aišku, kad tyrimo procedūroms pradėti pakanka įrodymų, Komisija pradeda jas per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos ir apie tai paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasikonsultavus, skundo pateikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos.“

7 Pagrindinio reglamento 6 straipsnyje „Tyrimas“ nurodyta:

„1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

<...>

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.“

8 Pagrindinio reglamento 11 straipsnyje „Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai“ nustatyta:

„1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tiktai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeliantį dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. <...>

<...>

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva <...>

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

<...>“

9 Pagrindinio reglamento 23 straipsnyje „Panaikinimas“ nustatyta:

„ Reglamentas (EB) Nr. 384/96 panaikinamas.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 384/96 panaikinimas neįtakoja pagal jį inicijuotų procedūrų galiojimo.

<...>“

## Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

*Reglamento Nr. 158/2013 priėmimo faktinės aplinkybės*

10 Komisija laikinąsias apsaugos priemones konservuotų mandarinų importui nustatė priimdama 2003 m. lapkričio 7 d. Reglamentą (EB) Nr. 1964/2003 dėl laikinųjų apsaugos priemonių kai kurių paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importui (OL L 290, p. 3). Šis reglamentas įsigaliojo 2003 m. lapkričio 9 d. ir buvo taikomas iki 2004 m. balandžio 10 d.

11 Vadovaudamasi 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3285/94 dėl bendrų importo taisyklių ir Reglamento (EB) Nr. 518/94 panaikinimo (OL L 349, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 17) ir 1994 m. kovo 7 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 519/94 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių ir Reglamentų (EEB) Nr. 1765/82, Nr. 1766/82 ir Nr. 3420/83 panaikinimo (OL L 67, p. 89; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 3) 2004 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 658/2004, įvedantį galutines apsaugos priemones prieš tam tikrų paruoštų ar konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importą (OL L 104, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 51 t., p. 101); jis buvo taikomas nuo 2004 m. balandžio 11 d. iki 2007 m. lapkričio 8 d.

12 Prieš pasibaigiant šių apsaugos priemonių galiojimui Ispanijos vaisių ir daržovių perdirbimo pramonės federacija pateikė prašymą dėl šių priemonių galiojimo pratęsimo; Komisija šį prašymą atmetė.

13 2007 m. rugsėjo 6 d. ši federacija taip pat pateikė Komisijai skundą dėl kai kurių Kinijos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių importo dempingo.

14 Manydama, kad šiame skunde pateikta pakankamai įrodymų, Komisija, 2007 m. spalio 20 d. paskelbusi pranešimą (OL C 246, p. 15), inicijavo antidempingo tyrimą dėl šio importo.

15 Šiame pranešime nurodyta, kad produktai, dėl kurių inicijuojamas tyrimas, yra Kinijos kilmės paruošti arba konservuoti mandarinai (įskaitant tikruosius mandarinus ir likerinius mandarinus), klementinai, vilkingai ir panašūs citrusinių hibridai, kurių sudėtyje nėra pridėtojo alkoholio, yra arba nėra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių, kaip jie apibrėžti 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 2006 m. spalio 17 d. Komisijos

reglamentu (EB) Nr. 1549/2006 (OL L 301, p. 1) I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) 2008 pozicijoje, paprastai klasifikuojami priskiriant prie KN 2008 30 55, 2008 30 75 ir ex 2008 30 90 subpozicijų. Tačiau minėtame pranešime pažymima, kad šios subpozicijos nurodomos tik kaip informacija. Dėl šių citrusinių vaisių normaliosios vertės nustatymo Komisija savo pranešime nurodo, jog kadangi atitinkamas produktas už Bendrijos ir Kinijos ribų negaminamas, išskyrus eksportuojantiesiems gamintojams, kurie pateikia pakankamai įrodymų, kad veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, ir vadovaujantis Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktu skundo pateikėjas normaliąją kainą Kinijoje nustatė remdamasis „kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu“, t. y. „tinkamai pakoreguotomis“ už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis kainomis.

16 2008 m. liepos 4 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 642/2008, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas importuojamiems tam tikriems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštiems arba konservuotiems citrusiniams vaisiams (mandarinams ir kt.) (OL L 178, p. 19). Iš šio reglamento 12 konstatuojamosios dalies matyti, kad atliekant tyrimą dėl dempingo egzistavimo buvo tiriamas laikotarpis nuo 2006 m. spalio 1 d. iki 2007 m. rugsėjo 30 d., o nagrinėjant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo tiriamas laikotarpis nuo 2002 m. spalio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Dėl atitinkamo produkto normaliosios vertės nustatymo šio reglamento 38–45 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, jog, kadangi trečiųjų šalių gamintojai nebendradarbiauja, visiems atrinktiems eksportuojantiesiems gamintojams normalioji vertė buvo nustatyta remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, būtent už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis kainomis.

17 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1355/2008, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamiems tam tikriems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštiems arba konservuotiems citrusiniams vaisiams (mandarinams ir kt.), galutinis surinkimas (OL L 350, p. 35); minėtas reglamentas įsigaliojo 2008 m. gruodžio 31 d. Kaip nurodyta šio reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo pateiktas joks argumentas, kuriuo remiantis būtų galima paneigti normaliajai vertei nustatyti taikytą metodą. Kalbant konkrečiau, Komisija nurodo, kad nebuvo galima pagrįstai naudoti kitos importuojančiosios šalies kainų duomenų arba paskelbtos informacijos, nes, „panašiai šaliai“ nebendradarbiaujant, nebūtų buvę įmanoma patikrinti tos informacijos laikantis Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 dalies reikalavimų. Be to, Reglamento Nr. 1355/2008 18 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad patvirtinamos Reglamento Nr. 642/2008 38–45 konstatuojamosios dalys.

18 2009 m. kovo 23 d. dvi įmonės, kurioms taikomas Reglamentu Nr. 1355/2008 nustatytas antidempingo muitas, Europos Sąjungos Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį dėl šio reglamento panaikinimo.

19 2011 m. vasario 17 d.Sprendimu *Zhejiang Xinshiji Foods ir Hubei Xinshiji Foods / Taryba* (T-122/09, EU:T:2011:46) Bendrasis Teismas patenkino šį ieškinį ir nusprendė, kad Reglamentu Nr. 1355/2008 pažeista teisė į gynybą ir jis yra nepakankamai motyvuotas. Todėl jis panaikino šį reglamentą, kiek jis taikomas dviem bendrovėms ieškovėms.

20 Tuo pat metu, nagrinėdamas GLS ir *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* ginčą dėl šios mokesčių institucijos surinkto Reglamentu Nr. 1355/2008 nustatyto antidempingo muito, 2010 m. gegužės 11 d. *Finanzgericht Hamburg* pateikė Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą dėl šio reglamento galiojimo.

21 Sprendimu *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) Teisingumo Teismas pripažino Reglamentą Nr. 1355/2008 negaliojančiu.

22 Tame sprendime Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą importuojant iš ne rinkos ekonomikos šalių Komisija, kuri turi atlikti tyrimą ir priimti laikinuosius antidempingo reglamentus, ir Taryba, kuri turi priimti galutinius antidempingo reglamentus, turi išnagrinėti, ar galima nustatyti atitinkamo produkto normaliąją vertę remiantis kaina

arba apskaičiuota verte rinkos ekonomikos trečiojoje šalyje arba tokios trečiosios šalies kitoms šalims taikoma kaina. Tik tuo atveju, jeigu paaiškėja, kad neįmanoma taip nustatyti normaliosios vertės, ji gali būti nustatyta remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu. Todėl atlikdama tyrimą, po kurio buvo priimtas Reglamentas Nr. 1355/2008, Komisija turėjo rūpestingai išnagrinėti turimą informaciją, kad tarp rinkos ekonomikos šalių rastų „panašią šalį“. Teisingumo Teismas konstatavo, jog remiantis Eurostato (Europos Sąjungos statistikos tarnyba) statistiniais duomenimis matyti, kad nuo 2002–2003 m. iki 2006–2007 m. prie KN 2008 30 55, 2008 30 75 ir ex 2008 30 90 subpozicijų priskiriamų produktų iš trečiųjų rinkos ekonomikos šalių, visų pirma iš Izraelio, Svazilando, Tailando ir Turkijos, importo į Sąjungą kiekiai nebuvo nedideli. Toje statistikoje pateikti tokie duomenys dėl minėtų produktų importo (tonomis):

| Importo kiekis | 2002–2003 m. | 2003–2004 m. | 2004–2005 m. | 2005–2006 m. | 2006–2007 m. (TL) |
|---|---|---|---|---|---|
| Kinija | 51 282,60 | 65 895,00 | 49 590,20 | 61 456,30 | 56 157,20 |
| Izraelis | 4 247,00 | 3 536,20 | 4 045,20 | 3 634,90 | 4 674,00 |
| Svazilandas | 3 903,10 | 3 745,30 | 3 785,70 | 3 841,00 | 3 155,50 |
| Turkija | 2 794,30 | 3 632,30 | 3 021,40 | 2 273,80 | 2 233,60 |
| Tailandas | 235,80 | 457,90 | 485,10 | 532,50 | 694,80 |

23 Tokiomis aplinkybėmis Komisija turėjo savo iniciatyva išnagrinėti, ar viena iš šių rinkos ekonomikos šalių yra „panaši šalis“, kaip ji suprantama pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad Taryba ir Komisija nepaisė šioje nuostatoje nustatytų reikalavimų, nes atitinkamo produkto normaliąją vertę nustatė remdamosi realiai Sąjungoje už panašų produktą mokėtomis ar mokėtinomis kainomis, nesistengdamos, kaip reikalaujama, nustatyti šios vertės pagal to paties produkto kainas, taikomas trečiosiose rinkos ekonomikos šalyse.

24 Sprendimo *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) 35 punkte Teisingumo Teismas, atsakydamas į argumentą, kuriuo ginčijamas Eurostato statistinių duomenų reikšmingumas, nurodė, kad, pirma, šie statistiniai duomenys, kuriuos buvo paprašyta pateikti, susiję su atitinkamu produktu ir, antra, palyginus Reglamente Nr. 642/2008 minėtus statistinius duomenis, susijusius su atitinkamo produkto importu iš Kinijos, ir Teisingumo Teismui pateiktus statistinius duomenis matyti, kad pastarieji duomenys susiję tik su atitinkamo produkto importu.

25 2012 m. birželio 19 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Pranešimą apie antidempingo priemones, taikomas importuojamiems tam tikriems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštiems arba konservuotiems citrusiniams vaisiams (mandarinams ir kt.), ir apie importuojamų tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) antidempingo tyrimo dalinį atnaujinimą (OL C 175 p. 19); šiame pranešime Komisija nurodo, kad nusprendė atnaujinti antidempingo tyrimą ir kad „tyrimas atnaujinamas tiek, kiek tai susiję su <...> ETT [S]prendim[e] [*GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158)] padarytos išvados įgyvendinimu“. Be to, šiame pranešime muitinės institucijos informuojamos, kad, atsižvelgiant į minėtą teismo sprendimą, į Sąjungą importuojamam atitinkamam produktui nebetaikomas antidempingo muitas ir už tą produktą pagal Reglamentą Nr. 1355/2008 surinkti muitai turi būti grąžinti arba atsisakyta juos išieškoti.

26 2013 m. vasario 18 d. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 158/2013. Šis reglamentas įsigaliojo 2013 m. vasario 23 d. ir nustojo galioti 2013 m. gruodžio 31 d.

27 Reglamento Nr. 158/2013 32, 33, 43, 47, 48, 54 ir 86 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(32) <...> 2011 m. liepos 27 d. Komisijos [Teisingumo] Teismui perduotus statistinius duomenis [Teisingumo] Teismas[, pasisakydamas dėl] panašios šalies [nustatymo], [S]prendime [*GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158)] laikė duomenimis, susijusiais tik su nagrinėjamuoju produktu. Tačiau Komisija iš naujo ištyrė kiekvieno šiuose statistiniuose duomenyse esančio KN kodo pilną apimtį ir, reikėtų pažymėti, kad jie yra didesnės aprėpties nei produktas, kuriam taikomos priemonės, nes juose įtraukti visi produktai, kurių KN kodai 2008 30 55, 2008 30 75 ir 2008 30 90. [Atliekant tyrimą turimuose Eurostato statistiniuose duomenyse] [m]inėtų šalių tiriamojo laikotarpio teisingi statistiniai duomenys, t. y. susiję tik su nagrinėjamuoju produktu arba panašiu produktu (KN kodais 2008 30 55 ir 2008 30 75), yra šie:

| Šalis | Importo apimtis (tonomis) |
|---|---|
| [Kinija] | 49 791,30 |
| Tailandas | 666,10 |
| Turkija | 151,20 |
| Izraelis | 4,80 |
| Svazilandas | 0 |

(33) Pagal KN kodą 2008 30 90 statistiniai duomenys apėmė ne tik nagrinėjamąjį produktą. Todėl, kiek tai susiję su šiuo KN kodu, negalima daryti išvados dėl panašaus produkto importo. Todėl pagal statistinius duomenis negalima nustatyti, kad per tiriamąjį laikotarpį iš Izraelio arba Svazilando importuotas didelis panašaus produkto kiekis.

<...>

(43) <...> [R]eikėtų pabrėžti, kad Komisija nusprendė atnaujinti pradinį tyrimą ribotai, siekdama tik nustatyti panašią šalį. Ji neapibrėžė naujo tiriamojo laikotarpio, priešingai nei tuo atveju, dėl kurio priimtas [S]prendimas [*Industrie des poudres sphériques / Taryba*, (C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Tai buvo grindžiama prielaida, kad atsižvelgiant į tai, jog taikyti antidempingo muitai, bet kokie nauju tiriamuoju laikotarpiu surinkti duomenys būtų buvę iškraipyti dėl šių antidempingo muitų, ypač siekiant nustatyti žalą. Komisija mano, kad šalių pateikti argumentai dėl tariamo dempingo nebuvimo šiuo metu galėtų būti tinkamiau išnagrinėti atliekant tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį. Kadangi pradiniame tyrime tiriamojo laikotarpio žalos analizė atlikta *ex post*, per tarpinę peržiūrą žalos analizė atliekama numatant tai, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nustatytai žalai įtakos gali turėti tai, kad taikomas antidempingo muitas.

<...>

(47) <...> [S]prendime [*GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158)] [Teisingumo] Teismas konkrečiai nurodė keturias šalis, iš kurių, remiantis Eurostato duomenimis, pagal KN kodus 2008 30 55, 2008 30 75 ir ex 2008 30 90 būtų buvę daug importuojama į Sąjungą. Šios šalys – Izraelis, Svazilandas, Tailandas ir Turkija. Todėl Komisija kreipėsi į šių valstybių institucijas per jų atstovybes Europos Sąjungoje. Su visomis šalimis susisiekta prieš dalinį tyrimo atnaujinimą ir dar kartą, atnaujinant tyrimą. Atstovybių ir Europos Sąjungos delegacijų tose šalyse paprašyta nurodyti galimus panašaus produkto vidaus gamintojus ir, jei tokių yra, padėti susitarti dėl jų bendradarbiavimo.

(48) Nors buvo susisiekta du kartus, tačiau Svazilando ir Tailando atstovybės Europos Sąjungoje atsakymų nepateikė. Izraelio ir Turkijos atstovybės atsakymus pateikė. Turkijos atstovybė pateikė šešių galimų gamintojų adresus, o Izraelio atstovybė pranešė Komisijos tarnyboms, kad per [tiriamąjį laikotarpį] panašus produktas Izraelyje nebuvo gaminamas (jis taip pat negaminamas šiuo metu).

<...>

(54) Atsižvelgiant į šalių pateiktas pastabas, jų analizę ir, nepaisant didelių Komisijos tarnybų pastangų, galimų trečiųjų šalių gamintojų nebendradarbiavimą, padaryta išvada, kad, remiantis kaina arba apskaičiuotąja verte rinkos ekonomikos trečiojoje šalyje, nebuvo galima nustatyti normaliosios vertės, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte.

<...>

(86) Dėl argumento, kad žalos analizė turėtų būti grindžiama naujesniais duomenimis <...>, reikia pastebėti, kad bet kokiuose naujesniuose duomenyse atsispindės galiojęs antidempingo muitas. Todėl tinkama priemonė naujesniems duomenims analizuoti yra tarpinė peržiūra, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje, o ne naujas tyrimas <...>“

*Bylos C-283/14 faktinės aplinkybės*

28 *CM Eurologistik* teikia sandėliavimo ir paskirstymo paslaugas. 2013 m. kovo 20 d. *CM Eurologistik* į muitinės sandėlį, dėl kurio išduotas reikiamas leidimas, padėjo 48 000 dėžių po 24 skardines, kurių kiekvienos svoris yra 312 gramų (g), Kinijos kilmės konservuotų mandarinų, kurių sudėtyje nėra pridėtojo alkoholio ir yra pridėtojo cukraus (13,95 %), priskiriamų prie TARIC (integruotas Europos Bendrijų tarifas) kodo 2008 30 75 90 subpozicijos. 2013 m. kovo 25 d. ji vėl padėjo į tą sandėlį tokį patį prekių kiekį.

29 2013 m. balandžio mėn. *CM Eurologistik* per tris kartus iš muitinės sandėlio išgabeno minėtų konservų skardines, atitinkančias maždaug 19 296 kilogramų (kg) mandarinų, ir paskui pateikė šių produktų išleidimo į laisvą apyvartą deklaraciją.

30 2013 m. gegužės 7 d. pranešime *Hauptzollamt Duisburg* apskaičiavo, kad *CM Eurologistik* turi sumokėti 9 657,99 EUR dydžio antidempingo muitą.

31 *CM Eurologistik* pateikė skundą dėl šio pranešimo remdamasi tuo, kad Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja.

32 2013 m. rugsėjo 9 d. sprendimu ši muitinė, nusprendusi, kad ji turėjo taikyti Reglamentą Nr. 158/2013 ir kad ji nepadarė jokios klaidos jį taikydama, atmetė šį skundą.

33 *CM Eurologistik* dėl to sprendimo pateikė skundą *Finanzgericht Düsseldorf* ir rėmėsi tuo pačiu pagrindu kaip ir muitinei pateiktame skunde.

34 *Finanzgericht Düsseldorf* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar galioja Reglamentas Nr. 158/2013?“

*Bylos C-284/14 faktinės aplinkybės*

35 GLS į Europos Sąjungą importuoja Kinijos kilmės konservuotus mandarinus.

36 2013 m. balandžio 3 d. pranešimu *Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, remdamasi Reglamentu Nr. 158/2013, nustatė GLS importo muitą, iš kurio 62 983,52 EUR sudarė antidempingo muitas.

37 2013 m. balandžio 30 d. GLS pateikė šiai muitinei skundą dėl šio pranešimo remdamasi tuo, kad Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja.

38 2013 m. gegužės 24 d. sprendimu minėta muitinė atmetė tą skundą kaip nepagrįstą. Ji taip pat nurodė, kad neturi kompetencijos nagrinėti, ar galioja Europos institucijų priimti reglamentai.

39 2013 m. birželio 26 d. GLS pateikė *Finanzgericht Hamburg* skundą dėl to sprendimo.

40 *Finanzgericht Hamburg* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar galioja Reglamentas Nr. 158/2013, nors prieš pat jį priimant nebuvo atliktas savarankiškas antidempingo tyrimas, tačiau buvo tęsiamas dar laikotarpiu nuo 2006 m. spalio 1 d. iki 2007 m. rugsėjo 30 d. atliktas antidempingo tyrimas, o šis tyrimas, kaip nustatė Teisingumo Teismas Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), buvo atliktas neatsižvelgiant į Reglamento Nr. 384/96 reikalavimus, todėl Teisingumo Teismas minėtame sprendime Reglamentą Nr. 1355/2008, priimtą atlikus šį tyrimą, pripažino negaliojančiu?“

41 2014 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-283/14 ir C-284/14 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

## Dėl prejudicinių klausimų

*Pirminės pastabos*

42 Iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą motyvų matyti, kad šiuos prašymus pateikusių teismų išreikštos abejonės dėl Reglamento Nr. 158/2013 galiojimo iš dalies sutampa. Atsižvelgiant į šių abejonių pobūdį konstatuotina, kad savo atitinkamais prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia iš dalies nagrinėti kartu, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja dėl to, kad:

— Reglamente Nr. 384/96 ar jį pakeitusiame Pagrindiniame reglamente nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta galimybė atnaujinti tyrimą antidempingo reglamentą pripažinus negaliojančiu,

— pažeista Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalis,

— pažeista Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalis,

— Reglamente Nr. 158/2003 nurodytas motyvas siekiant pagrįsti Tarybos ir Komisijos sprendimą nekeisti pradinio ataskaitinio laikotarpio yra neteisėtas ir

— pažeistas SESV 266 straipsnis.

43 Savo pastabose pareiškėjos pagrindinėse bylose remiasi dviem kitais motyvais dėl Reglamento Nr. 158/2013 negaliojimo, iš esmės susijusiais su Pagrindinio reglamento taikymo srities *ratione temporis* nepaisymu ir šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto pažeidimu.

44 Tačiau iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad procedūra pagal SESV 267 straipsnį grindžiama aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, ir tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuris turi prisiimti atsakomybę dėl būsimo sprendimo priėmimo, atsižvelgdamas į bylos ypatumus, privalo įvertinti tiek prejudicinio sprendimo būtinumą tam, kad pats galėtų priimti sprendimą, tiek Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą (Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 26 punktas).

45 Iš nusistovėjusios teismo praktikos taip pat matyti, kad SESV 267 straipsnyje nenumatyta apskundimo galimybė nacionalinio teismo nagrinėjamos bylos šalims, todėl Teisingumo Teismas iš esmės negali nagrinėti Sąjungos teisės akto galiojimo atsižvelgdamas į motyvą, kurį jam savo rašytinėse pastabose pateikė tik viena iš šių šalių (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

46 Tokiomis aplinkybėmis nereikia išplėsti Reglamento Nr. 158/2013 galiojimo nagrinėjimo atsižvelgiant į galimus motyvus dėl negaliojimo, kurių nenurodė prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai.

*Dėl nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta galimybė atnaujinti tyrimo procedūrą antidempingo reglamentą pripažinus negaliojančiu, nebuvimo Reglamente Nr. 384/96 ar jį pakeitusiame Pagrindiniame reglamente*

47 Savo klausimu byloje C-284/14 prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja dėl Tarybos ir Komisijos sprendimo atnaujinti tyrimo procedūrą, nors nei Reglamente Nr. 384/96, nei jį pakeitusiame Pagrindiniame reglamente tokia galimybė nenumatyta.

48 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 267 straipsnį pradėtame procese Teisingumo Teismui nusprendus, kad Sąjungos teisės aktas negalioja, vienas iš jo sprendimo teisinių padarinių yra atitinkamų institucijų pareiga imtis priemonių nustatytam neteisėtumui panaikinti, nes SESV 266 straipsnyje nustatyta pareiga teismo sprendimų, kuriais panaikinamas teisės aktas, atveju pagal analogiją taikytina teismo sprendimams, kuriais Sąjungos teisės aktas pripažįstamas negaliojančiu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

49 Tam, kad įvykdytų šią pareigą, atitinkamos institucijos privalo atsižvelgti ne tik į teismo sprendimo, kuriuo teisės aktas panaikinamas ar pripažįstamas negaliojančiu, rezoliucinę dalį, bet ir į motyvus, kuriais remiantis priimtas tas sprendimas ir kurie yra būtinas jo pagrindas, nes motyvai būtini siekiant tiksliai suprasti tai, kas išdėstyta rezoliucinėje dalyje. Būtent šiuose motyvuose tiksliai nurodoma nuostata, kuri laikoma neteisėta, ir tiksliai atskleidžiamos priežastys, dėl kurių rezoliucinėje dalyje pripažintas jos neteisėtumas ir į kurias atitinkama institucija turi atsižvelgti keisdama panaikintą ar negaliojančiu pripažintą aktą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199, 27 punktą; Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-415/96, EU:C:1998:533, 31 punktą ir Sprendimo *Italija / Komisija*, C-417/06 P, EU:C:2007:733, 50 punktą).

50 Vis dėlto reikia priminti, kad, pirma, pagal SESV 266 straipsnį institucijos, priėmusios panaikintą teisės aktą, privalo tik imtis priemonių teismo sprendimui, kuriuo panaikintas teisės aktas, įgyvendinti (Sprendimo *Komisija / AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 50 punktas) ir, antra, panaikinus Sąjungos teisės aktą nebūtinai panaikinami ir jo parengiamieji teisės aktai (Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 73 punktas).

51 Todėl, išskyrus atvejus, kai dėl nustatyto pažeidimo visa tyrimo procedūra tampa niekinė, minėtos institucijos, siekdamos pakeisti ankstesnį teisės aktą, kuris buvo panaikintas arba pripažintas negaliojančiu, gali atnaujinti procedūrą etape, kuriame tas pažeidimas buvo padarytas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-417/06 P, EU:C:2007:733, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

52 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tam, kad institucijos, priėmusios panaikintą ar negaliojančiu pripažintą teisės aktą, galėtų pasinaudoti galimybe atnaujinti tyrimo procedūrą, nebūtina, jog ši galimybė būtų aiškiai numatyta taikytinuose teisės aktuose. Beje, Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę, nesiremdamas konkrečiu teisiniu pagrindu, konstatuoti, kad tokia galimybė joms suteikiama priėmus teismo sprendimą, kuriuo panaikinamas antidempingo muitą nustatantis reglamentas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 82 ir 94 punktus).

53 Pagrindinėse bylose pažeidimas, kurį Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) konstatavo Teisingumo Teismas, buvo siejamas su tuo, kad Komisija savo iniciatyva neišnagrinėjo, ar viena iš Eurostato statistiniuose duomenyse, turėtuose atliekant tyrimą, nurodytų šalių gali būti panaši šalis, kaip ji suprantama pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, ir kad dėl to Taryba ir Komisija nepamėgino apskaičiuoti normaliosios atitinkamo produkto vertės pagal trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje nusistovėjusią to paties produkto kainą.

54 Kadangi toks pažeidimas turėjo įtakos ne visai tyrimo procedūrai, bet tik kiek tai susiję su šios normaliosios vertės nustatymu, Taryba ir Komisija, siekdamos įvykdyti Sprendimą *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), galėjo nuspręsti atnaujinti procedūrą tik tyrimo etape, susijusiame su minėtos normaliosios vertės nustatymu, net jeigu tokia galimybė nėra aiškiai numatyta nei Reglamente Nr. 384/96, nei jį pakeitusiame Pagrindiniame reglamente.

55 Darytina išvada, jog dėl aplinkybės, kad nei Reglamente Nr. 384/96, nei jį pakeitusiame Pagrindiniame reglamente nenumatyta galimybės Tarybai ir Komisijai atnaujinti tyrimo procedūrą paskelbus antidempingo reglamentą negaliojančiu, Reglamentas Nr. 158/2013 negali būti pripažintas negaliojančiu.

*Dėl tariamo Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalies pažeidimo*

56 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja dėl to, kad tyrimas buvo baigtas praėjus daugiau nei 15 mėnesių nuo jo pradžios, nes, kaip jie teigia, dėl tokios aplinkybės pažeidžiama Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalis.

57 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip jau nurodyta šio sprendimo 54 punkte, kai pažeidimas padaromas atliekant tyrimą, kaip tai įvyko pagrindinėse bylose, atitinkamos institucijos turi turėti galimybę atnaujinti tyrimo procedūrą etape, kuriame buvo padarytas pažeidimas.

58 Žinoma, iš šios 6 straipsnio 9 dalies matyti, kad, kai pradedama antidempingo procedūra, toliau atliekamas tyrimas bet kuriuo atveju turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios.

59 Tačiau reikia konstatuoti, kad kadangi minėtoje 6 straipsnio 9 dalyje aiškiai nurodytos tyrimo procedūros, pradėtos pagal Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 9 dalį, ši straipsnio dalis apima tik pradines tyrimo procedūras, bet ne tas, kurios buvo pradėtos priėmus teismo sprendimą, kuriuo panaikintas ar pripažintas negaliojančiu teisės aktas.

60 Be to, nors šioje nuostatoje numatytu 15 mėnesių terminu siekiama užtikrinti, kad Pagrindiniame reglamente numatytos tyrimo procedūros būtų vykdomos sparčiai, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismų nurodytas šio reglamento 6 straipsnio 9 dalies aiškinimas praktiškai

lemtų, kad būtų nepagrįstai pratęstos minėtame reglamente numatytos tyrimo procedūros, o institucijos privalėtų visiškai iš naujo pradėti šias procedūras priėmus tokį teismo sprendimą, taigi būtų pavėlintas jų užbaigimas.

61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad kadangi nagrinėjama tyrimo procedūra buvo atnaujinta, pradinėms tyrimo procedūroms numatytas 15 mėnesių terminas jai negali būti taikomas, todėl Reglamento Nr. 158/2013 nereikia pripažinti negaliojančiu dėl prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismų nurodytos priežasties.

*Dėl tariamo Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies pažeidimo*

62 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja dėl to, kad siekdamos įrodyti dempingo egzistavimą Taryba ir Komisija nusprendė neatlikti naujo tyrimo remdamosi aktualiu ataskaitiniu laikotarpiu, nes, kaip jie teigia, dėl tokios aplinkybės pažeidžiama Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalis.

63 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog minėtoje 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ataskaitinis laikotarpis, naudojamas atliekant tyrimą, paprastai turi apimti ne trumpesnį kaip 6 mėnesių laikotarpį iki tyrimo pradžios.

64 Siekdamos įvykdyti Sprendimą *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) Taryba ir Komisija nusprendė atnaujinti procedūrą tyrimo etape, skirtame dempingo egzistavimui įrodyti, ir paliko pradinį ataskaitinį laikotarpį.

65 Tačiau Teisingumo Teismas dėl 1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina ir subsidijuoto importo iš Europos ekonominės bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 209, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies c punkto, kurio nuostatos buvo analogiškos Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies nuostatoms, jau yra nusprendęs, kad toje nuostatoje numatytos taisyklės dėl ataskaitinio laikotarpio, į kurį reikia atsižvelgti atliekant antidempingo tyrimus, nustatymo yra orientacinės, o ne privalomos (Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 88 punktas).

66 Žinoma, kaip pažymi prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba* (C-458/98 P, EU:C:2000:531) 92 punkto matyti, jog tyrimas turi būti atliekamas remiantis kuo naujesne informacija, kad būtų galima nustatyti antidempingo muitus, galinčius apsaugoti Bendrijos pramonę nuo dempingo.

67 Vis dėlto iš Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies matyti, kad remdamosi su tuo pačiu ataskaitiniu laikotarpiu susijusių duomenų baze atitinkamos institucijos gali penkerius metus palikti galioti antidempingo muitus, galinčius apsaugoti Bendrijos pramonę nuo dempingo.

68 Tačiau nagrinėjamu atveju, jeigu priimdamos Reglamentą Nr. 158/2013 institucijos rėmėsi duomenimis, susijusiais su ataskaitiniu laikotarpiu, kurio remiantis priimtas Reglamentas Nr. 1355/2008, reikia konstatuoti, kad Reglamentu Nr. 158/2013 tik iš naujo nustatyti antidempingo muitai laikotarpiui, kuriuo Reglamentas Nr. 1355/2008, Sprendimu *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) pripažintas negaliojančiu, turėjo sukelti pasekmių.

69 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į konkretų šių bylų kontekstą, kai institucijos turėjo imtis priemonių dėl teismo sprendimo, kuriuo teisės aktas pripažintas negaliojančiu, ir pašalinti neteisėtumą, kuris paveikė tik pradėtos tyrimo procedūros dalį, per tyrimą surinkti duomenys lieka pakankamai aktuali informacija, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 66 punkte nurodytą teismo praktiką, siekiant pateisinti antidempingo muitų nustatymą iki Reglamento Nr. 158/2013 galiojimo pabaigos.

70 Darytina išvada, jog atnaujinus tyrimo procedūrą Taryba ir Komisija, nepažeisdamos Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies, galėjo netaikyti aktualaus ataskaitinio laikotarpio, kad nustatytų normaliąją atitinkamo produkto vertę. Todėl Reglamentas Nr. 158/2013 negali būti pripažintas negaliojančiu dėl to, kad nebuvo atliktas naujas tyrimas.

*Dėl tariamo motyvo, pateikto Reglamente Nr. 158/2013 siekiant pagrįsti Tarybos ir Komisijos sprendimą nekeisti pradinio ataskaitinio laikotarpio, neteisėtumo*

71 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas byloje C-283/14 iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja, kiek jo 43– 86 konstatuojamosiose dalyse, siekiant pagrįsti Tarybos ir Komisijos sprendimą nekeisti pradinio ataskaitinio laikotarpio, pateikiamas, kaip jis teigia, neteisėtas motyvas, t. y. kad bet koks tyrimas dėl naujesnio laikotarpio būtų buvęs būtinai iškraipytas dėl Reglamentu Nr. 64/2008, vėliau Reglamentu Nr. 1355/2008 nustatytų antidempingo muitų, todėl tinkamiausia priemonė naujausiems duomenims išanalizuoti yra tarpinė peržiūra pagal Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

72 Tas teismas pažymi, pirma, kad pradinio tyrimo laikotarpiu nuo 2006 m. spalio 1 d. iki 2007 m. rugsėjo 30 d. apsaugos priemonės taip pat buvo taikomos pagal reglamentus Nr. 1964/2003 ir Nr. 658/2004. Tačiau tai netrukdė šioms institucijoms tą laikotarpį naudoti kaip ataskaitinį. Antra, kadangi Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje pripažįstama, kad tarpinė peržiūra gali būti atlikta kaip ataskaitinį laikotarpį naudojant antidempingo muito egzistavimo laikotarpį, taip turėtų būti ir antidempingo tyrimo atnaujinimo atvejais.

73 Tačiau šio sprendimo 54–70 punktuose konstatuota, jog tam, kad įvykdytų Sprendimą *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), Taryba ir Komisija galėjo nuspręsti atnaujinti tyrimo procedūrą tik tyrimo etape, susijusiame su atitinkamo produkto normaliosios vertės nustatymu, ir netaikyti aktualaus ataskaitinio laikotarpio. Tokiomis sąlygomis aplinkybė, jei ji laikoma įrodyta, kad Reglamentas Nr. 158/2013 jo 43 ir 86 konstatuojamosiose dalyse grindžiamas neteisėtu motyvu siekiant pateisinti Tarybos ir Komisijos sprendimą nepakeisti pradinio ataskaitinio laikotarpio, negali paneigti šios išvados. Todėl Reglamentas Nr. 158/2013 negali būti pripažintas negaliojančiu dėl pirma nurodytas priežasties.

*Dėl tariamo SESV 266 straipsnio pažeidimo*

74 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai klausia, ar Reglamentas Nr. 158/2013 negalioja dėl to, kad buvo priimtas pažeidžiant SESV 266 straipsnį, nes šio reglamento 32 ir 33 konstatuojamosiose dalyse Taryba ir Komisija, priešingai, nei Teisingumo Teismas Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), laikėsi nuomonės, kad KN 2008 30 90 subpozicija apima ne tik atitinkamą produktą, bet ir kitus produktus, ir dėl to nustatė kitą atitinkamo produkto importo kiekį negu numatytas tame teismo sprendime.

75 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal SESV 266 straipsnį panaikinus arba pripažinus negaliojančiu teisės aktą jį priėmusios institucijos privalo tik imtis priemonių tam teismo sprendimui įvykdyti.

76 Todėl institucijos turi plačią diskreciją nuspręsti, kokių priemonių imtis dėl teismo sprendimo, kuriuo panaikintas ar pripažintas negaliojančiu teisės aktas, su sąlyga, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, šios priemonės turi būti suderinamos su atitinkamo teismo sprendimo rezoliucine dalimi ir motyvais, kurie yra būtinas jo pagrindas.

77 Žinoma, nagrinėjamu atveju siekdamos įvykdyti Sprendimą *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) Taryba ir Komisija išsamiai išanalizavo kai kuriuos Eurostato statistinius duomenis, susijusius su šiame sprendime minėto importo kiekiu. Kadangi atlikusios šią analizę šios institucijos skirtingai įvertino produktų, priskiriamų prie KN 2008 30 90 subpozicijos, pobūdį, jos konstatavo, kad tam tikri importo kiekiai skiriasi nuo nurodytųjų Teisingumo Teismo.

78 Tačiau siekdamas konstatuoti, kad Reglamentas Nr. 1355/2008 negalioja, Teisingumo Teismas nemanė, kad Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) būtina išsamiai išanalizuoti minėtų duomenų turinį. Jis konstatavo, jog tuose duomenyse yra informacijos, įrodančios, kad atitinkamas produktas buvo gaminamas kiekiais, kurie nebuvo nedideli rinkos ekonomikos šalyse, kaip antai Izraelyje, Svazilande, Tailande ir Turkijoje, ir kad remiantis tuo galima daryti išvadą, jog Komisija savo iniciatyva neišnagrinėjo, ar viena iš Eurostato statistiniuose duomenyse, turėtuose atliekant tyrimą, nurodytų šalių gali būti panaši šalis, kaip ji suprantama pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą.

79 Taigi Teisingumo Teismo išvados dėl produktų, Eurostato statistiniuose duomenyse priskiriamų prie KN 2008 30 90 subpozicijos, arba tuose pačiuose statistiniuose duomenyse nurodytų atitinkamo produkto importo kiekių buvo privalomos institucijoms, nes jos reiškia, kad, kaip Sprendimo *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) 34 punkte pažymėjo Teisingumo Teismas, Komisija turėjo savo iniciatyva išnagrinėti, ar viena iš juose nurodytų šalių gali būti panaši šalis, kaip ji suprantama pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą.

80 Nepaisant Reglamento Nr. 158/2013 31–33 konstatuojamosiose dalyse pateikto šių statistinių duomenų aiškinimo, visų pirma iš šio reglamento 47 ir 48 konstatuojamųjų dalių matyti, kad institucijos atsižvelgė į Teisingumo Teismo šiuo klausimu padarytas išvadas ir atliko reikalaujamus patikrinimus dėl kiekvienos minėtuose statistiniuose duomenyse, kaip juos analizavo Teisingumo Teismas Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), nurodytos šalies.

81 Tokiomis aplinkybėmis Taryba ir Komisija nusprendusios, priešingai nei Teisingumo Teismas Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), kad KN 2008 30 90 subpozicija apima ne tik atitinkamą produktą, bet ir kitus produktus, ir dėl to remdamosi kitu atitinkamo produkto importo kiekiu negu numatytas tame teismo sprendime, nepažeidė SESV 266 straipsnio.

82 Darytina išvada, jog Reglamento Nr. 158/2013 nereikia pripažinti negaliojančiu dėl SESV 266 straipsnio pažeidimo.

83 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatyta nieko, kas galėtų paveikti Reglamento Nr. 158/2013 galiojimą.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

**Išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatyta nieko, kas galėtų paveikti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 158/2013, kuriuo tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importui iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas, galiojimą.**

Parašai.